

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De regno cœlorum. cap. lii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A quoniam præuicatus est pactum Domini, & fecit nefas in Israël. Surgens itaque Iosue manè, dixit Achan: Indica mihi quid feceris. Et ait Achan: Vidi inter spolia pallium coccineum valde bonum, & ducentos ficos argenti, regulamq; auream quinquaginta siclorum, & concupiscens abstuli, & abscondi terra contra medium tabernaculi mei. Et lapidauerunt eum, & totam ipsius familiam.

DE IIS, QUÆ MISCERI, ATQVE COMMERCIIUM INTER SE HABERE NON POSSUNT.

CAP. LI.

B

VID paleis ad triticum?

Si comunicabit lupo agno, aliquando: sic peccator iusto. *Hier. 23. Eccl. 13. 16.*
 Quid communicabit cacabus ad ollam? Quando enim se colliserint, confringentur.

Non potestis calicem Domini bibere, & calicem demoniorum. Non potestis mensæ Domini participes esse, & mensæ demoniorum. Quæ participatio iustitiæ cum iniquitate? aut quæ participatio luci ad tenebras? aut quæ conuentio Christo & Belial? aut quæ pars fidei cum infidelibus? aut quæ consensio templo Dei cum idolis?

C

Tenebræ lucis præsentiam non sustinent: morbus orta sanitate non consistit: turbidi animi motus præsentis tranquillitate vim suam non exerunt: cassa & inanis mors est, atq; ex oculis euanescit corruptio, cum vita in nobis regnat, atque incorruptio imperio potitur. *Inerti.*
 Fiat in me voluntas tua, vt diaboli voluntas extinguatur. Quemadmodum enim in ca simile. lignosis antris, illato lumine caligo de medio tollitur: sic voluntate tua in me effecta, improba omnis, & turpis voluntatis agitatio in nihilum redigitur.

Voluptas laborem non admittit, nec mærorum letitiam, nec tristitia oblectationem. Nec *Cyilli.* rursus labor imperium tenens voluptatem admittit, nec mærorum dominium obtinens letitiam adiunctam habet, nec tristitia cum oblectatione coniuncta est. Affectus enim contrarij eam rationem habent, vt inter se copulari nequeant, neque unquam amico sociari, propter implacabilem illam inimicitiam & simultatem, quam à naturam habent.

D

Fieri non potest, vt amor mundi vna cum Dei amore existat: quemadmodum nec fieri, vt lux cum tenebris versetur. *Philom.*

Hic in Græco incipit littera B.

DE REGNO COELORVM.

CAP. LII.

E

VÆRITE primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia *Matth. 6. 11.* adiacentur vobis. A diebus Ioannis Baptistæ regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro, quem qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit omnia quæ habet, & emit agrum illum. *3. Matth. 13. Matth.*

Simile est regnum cælorum homini quærenti bonas margaritas. Inuenta autem vna pretiosa margarita, abiens vendidit omnia quæ habuit, & emit eam.

Simile est regnum cælorum homini patrifamiliæ, qui exiit primo manè conducere operarios in vineam suam, &c. Respondens Iesus, rursus locutus est eis in parabolis, dicens: Simile est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: & volebant venire. Iterum misit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis, Ecce prandium meum parauit, tauri mei & altilia occisa, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, *20. Matth. 22.*

F ij

& abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam. Reliqui verò tenuerant seruos eius, & contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est, & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis, Nuptiæ quidem paratæ sunt: sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos & bonos, & impletæ sunt nuptiæ discumbentium.

25. Tunc simile factum est regnum coelorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso & sponsæ, &c.

Mar. 4. Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increscat dum nescit ille. G Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica. Et cum ex se produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis.

ibid. Cui assimilabo regnum Dei? aut cui comparabo illud? Simile est grano sinapis, quod cum seminat homo, minus est omnibus feminibus quæ sunt in terra. Et cum seminatum fuerit, ascendit, & fit maius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra eius aues coeli habitare.

Acl. 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.

Rom. 14. Non est regnum Dei esca & potus, sed iustitia & gratia in Spiritu sancto.

I. Cor. 4. Non in sermone est regnum Dei, sed in virtute. An nescitis quia iniusti regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: neque fornicatores, neque molles, neque masculorum concubitores, neque maledici, neque ebriosi, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. H

Basil. Homo, cum consummatur, ad angelorum dignitatem euahitur.

Naxia. Sonum illum epulantium, ubi letantium omnium habitatio est, non aliud quicquam esse existimo, quam Dei laudationem ac predicationem, quæ ab iis celebratur, qui illam vitam diuino beneficio consecuti sunt.

Orat. 1. de paup. amor. Quemadmodum varia sunt vitæ instituta, sic multa quoque apud Deum mansiones sunt: quæ quidem cuique pro merito distribuuntur. Ac quidem alius hanc virtutem adipiscatur, alius illam, alius plures, alius omnes, si fieri possit. Tantum incedat, ac porro progredi studeat, & recte præuentem, atque per angustam viam & portam ad futuræ beatitudinis latitudinem ducentem à tergo sequatur. I

Vnà cum Christo sepeliri me oportet, vnà cum Christo resurgere, vnà cum Christo heredem esse filium Dei, atque ad eum Deum ipsum effici.

Virtutis præmium hoc est, nimirum Deum effici, ac purissimo lumine perfundi.

Certa & indubitata futuræ gratiæ spes maiorem in modum eos oblectat, qui eum per patientiam expectant.

Regni dignitas superiore loco sitam tyrannidem non habet.

Cyrilli. Bonorum in spe atque expectatione positorum flos tribulatio est. Quocirca propter fructum florem decerpamus. K

Clemens. Non dormientium & ignauorum est regnum Dei: sed violenti rapiunt illud. Hoc enim solum violentiæ genus honestum ac præclarum est, nempe Deo vim inferre, atque ab eo vitam extorquere. Ille autem cognitos eos habens, qui firmiter, imò violententer stringunt, concedit, ac manus dat. Gaudet enim Deus ad hunc modum superari.

Ex 21. pist. Regnum illud incorruptibile cupiditatem non habet, sed bonorum omnium presentiam. Ex penuria enim cupiditas oritur: contra ex eo quod quispiam omnibus bonis fruatur, hoc ei oritur, ut nihil concupiscat.

Regnum Dei, status eorum dicendus est, qui vitam diuinis legibus consentaneam ducunt.

De con-